

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

▶ 2 Febrero, 2016

Anna Jover, directora de Gestió Social i Corporativa d'Hospital Plató, recull el premi de mans de José Andrés Gorricho, vicepresidente del Grupo IMQ, i de Javier Murillo, conseller director general de SegurCaixa-Adeslas.

Guardó atorgat per la Fundació Avedis Donabedian

Hospital Plató, premi a la Qualitat en Sanitat en Responsabilitat Social

Hospital Plató ha rebut el premi Avedis Donabedian a la millor informació sobre actuacions en Responsabilitat Social en institucions sanitàries. L'entrega del guardó, patrocinat pel Grupo Igualatorio Médico Quirúrgico (IMQ) i SegurCaixa-Adeslas, va tenir lloc durant l'acte de celebració del Concert de Cap d'Any de la Sanitat, celebrat al Palau de la Música, davant més de 600 persones de l'àmbit de la salut i presi-

dit pel conseller de Salut en funcions, Boi Ruiz.

Hospital Plató ha sigut reconegut per la presentació que fa en la seva *Memòria de sostenibilitat i responsabilitat social* de la informació sobre les accions i estratègies que porta a terme en l'àmbit de la responsabilitat social. El jurat va destacar que la responsabilitat social forma part de la planificació estratègica i del Pla d'Ètica de l'hospital, que

treballa amb enquestes de percepció dels seus grups d'interès i porta a terme accions de participació ciutadana, així com altres accions orientades a vetllar per la salut física i psicosocial dels seus professionals.

Hospital Plató també ha patrocinat per quart any consecutiu el premi Avedis Donabedian a l'excel·lència en qualitat en Integració Social, amb l'objectiu de reconèixer la tasca de les institucions que presenten els seus projectes de prevenció i abordatge de l'exclusió social. Aquest any, la institució guardonada ha sigut la Fundació Quatre Vents, per la seva dedicació a l'atenció de la infància, la família i la dona, sense recursos econòmics i en risc d'exclusió social.

I per primer any, Hospital Plató ha col·laborat amb el patrocini del premi a l'excel·lència en Atenció Social amb participació d'equips de salut, patrocinat per l'Aliança d'Hospitals Els 4 Gats. L'objectiu d'aquest guardó és reconèixer la tasca de les organitzacions que presten atenció social promovent la participació d'algun nivell del sistema de salut per millorar l'efectivitat i la seguretat en la prestació de l'atenció a la persona i que desenvolupen al seu dia a dia activitats per a la millora contínua de la qualitat assistencial. La institució guardonada ha sigut el Centre Riudeperes, que disposa d'un servei d'acollida residencial i un servei d'acollida diürn, tots dos destinats a persones amb discapacitat intel·lectual que requereixen suport generalitzat i que poden presentar problemes de salut i/o de salut mental afegits.

► 2 Febrero, 2016

L'agenda

BARCELONA EXPOSICIÓ

Art Brut. Fins al 26 de febrer, la Fundació Setba (pl. Reial, 10), juntament amb la Fundació Carmen & Lluís Bassat, Alterarte i la Fundació Sant Pere Claver, organitza aquesta mostra amb obres d'art que retraten l'inconscient de les persones amb problemes de salut mental que no tenen formació en belles arts i que, per tant, es desvinculen dels límits racionals estètics.

Bernat Font Trio a El Molino

BARCELONA

19.00 CONCERT

Bernat Font presenta nou àlbum, *The Sand*, amb cançons que passen pel jazz, el *blues* i el *swing*.

Benjamin Alard, al Palau

BARCELONA

20.30 CONCERT

El francès Benjamin Alard, clavecí, interpreta les 'Variacions Goldberg' de Bach al Palau de la Música.

BARCELONA

16.30 LITERATURA

BCNegra. Taules rodones sobre la novel·la negra a l'Auditori del Conservatori del Liceu.

BARCELONA

19.00 CONFERÈNCIA

'Periodisme i política catalana'. L'Iemed organitza un cicle de conferències en el marc de l'exposició de Baltasar Porcel. Avui, conferència del periodista Enric Julia al Palau Robert.

Cultura Temporada de música clàssica, sarsuela i òpera del Foment Mataroní

Música, mestre!

PROGRAMACIÓ • Del 7 de febrer al 27 de novembre, el Foment Mataroní presenta 15 concerts **ESTILS** • Seran òpera, clàssica i sarsuela

Lluís Arcal
 MATARÓ

Tossudament i amb més ganes i il·lusió que no pas recursos econòmics, el Foment Mataroní acosta un any més una nova temporada de música clàssica, sarsuela i òpera a la capital del Maresme. En total es podran veure 15 concerts d'aquests gèneres entre el 7 i el 27 de novembre, l'escenari dels quals serà el Foment i el teatre Monumental. La programació és força variada i busca connectar amb els nous públics mantenint els noms propis de la música clàssica.

El tret de sortida el farà el guitarrista Yorgos Arguiriadis, amb peces de la música italiana i un homenatge al compositor català Isaac Albéniz. La música de cobla amb majúscules arribarà el 20 de febrer de la

mà de la Cobla Simfònica Catalana, dirigida per Jordi Molina. El concert de l'Orquestra Aula Lírica, dirigida per Xavier Dolç i que es farà el 28 de febrer, servirà per obrir pas al recital en forma de duet que el 6 de març portaran a escena la soprano Lídia Martínez i el pianista Pere González. Aquí s'hi podran escoltar peces tan diverses com ara fragments del musical *My Fair Lady* i de *Cançó d'amor i de guerra*, entre d'altres.

Però un dels plats forts dels tres cicles és l'arribada al teatre Monumental de Mataró, el 18 de març, d'una de les obres corals cabdals de la música barroca: *La Passió segons Sant Mateu*, de Johann Sebastian Bach. A banda de l'indiscutible plaer musical que és, aquesta proposta també presenta uns valors socials i territorials. I és que aquest concert s'emmarca dins

la gira anomenada *Concert de Setmana Santa*, adreçat a la participació de diferents cors amateurs de tot Catalunya sota la instrumentació de l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Xavier Puig. Aquesta gira, que comença a Mataró i acabarà al Palau de la Música de Barcelona el 2 d'abril vinent, consta de 9 concerts arreu del territori. A Mataró, les corals encarregades de posar-hi la veu i el cant seran el cor ARSINOVA, l'Orfeó Manresa i el Cor Ciutat de Mataró.

Una proposta tan atractiva com suggeridora serà la que arribarà el 10 d'abril que ve. Es tracta de *Classic 80's Hits*, on la lírica hi serà el fil conductor per revisar mites de la música dels anys 80, com ara The Police, Queen o Whitney Houston, entre d'altres. A continuació, el 16 d'abril serà el torn d'*Els colors*

El Foment Mataroní torna a programar una temporada de música ■ L.L.A.

de la música, mentre que l'1 de maig es podrà veure *Molinos de Viento*, obra de Pablo Luna. L'amor i l'amistat entre Robert Schumann, Clara Schumann i Johannes Brahms –cabdals dins el moviment romàntic– arribarà el 7 de maig de la mà de la soprano Susanna Crespo i del pianista Joan Miquel Hernández. La cobla La Principal de la Bisbal arribarà el 21 de maig per obrir pas, el 4 de juny, al

concert de piano de Carlos Bianchini. *Bohemios* (26 de juny) i la Coral Belles Arts (el 2 de juliol) precediran un altre dels plats forts amb què es clourà la temporada: l'òpera *Don Pasquale*, de Gaetano Donizetti, que es representarà al Foment el 27 de novembre. Finalment, el cunegut musical *Evita*, d'Andrew Lloyd Webber, serà a Mataró, en aquest cas amb data encara per determinar. ■

El Liceu i el Palau "competeixen" demà amb dos grans tenors com a argument

Gregory Kunde i Juan Diego Flórez, dos tenors en plena exploració de nous i més dramàtics repertoris, coincideixen el mateix dia i a la mateixa hora en dues sales barcelonines. El primer fa d'Otello al Liceu, en

la versió en concert de l'òpera de Rossini (20 h.) i, mitja hora més tard, Juan Diego Flórez obre un recital d'àries i napolitanes al Palau de la Música. Les sales es poden permetre aquesta contraprogramació?

GREGORY KUNDE

"Rivalitat entre nosaltres? No gens"

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Oh, quina pena que en Juan Diego canti al mateix temps que jo a Barcelona! Perquè no podré anar al Palau a escoltar-lo ni ell podrà venir al meu concert. Rivalitat entre nosaltres? No gens. Hem estat amics durant anys i l'estiu passat vam coincidir a la Scala de Milà fent aquest mateix *Otello* de Rossini escenificat. Erem cinc tenors, amb Edgardo Rocha, Nicola Pamió... i ens comportàvem com un club, dins i fora d'escena. Erem un perill, ha, ha! I precisament el meu amic John Osborn m'acaba de fer un missatge: farà aquest *Otello* a Viena ben aviat".

És clar que si algú pateix per no acabar d'omplir demà el Gran Teatre és el Liceu mateix, més que no pas el tenor protagonista d'aquest *Otello* de Rossini. Un títol que s'intercala amb les funcions de Verdi per donar una oportunitat de comparar les dues obres basades en Shakespeare. Barcelona està tensant la corda, provant-se a si mateixa... Hi haurà públic per omplir un Liceu i un Palau amb aquestes vetllades líriques?

De moment, atès que aquest Rossini en concert es repeteix diumenge i que ha estat baixa en el repartiment Julia Lezhneva com a Desdèmona -s'ha estimat més posposar el seu debut al Liceu i la substituirà la britànica Jessica Pratt (una altra cancel·lació a la Rambla!)-, és possible que qui surti guanyant en aquesta involuntària concordança de la cartellera musical sigui el Palau, perquè si bé el públic català no passa gana de Flórez -el va veure a *Lucia di Lammermoor* al desembre i en recital en l'últim festival de Peralada- el tenor peruà ho ha venut tot.

Kunde, no obstant això, ofereix un al·licient extra: qui el va sentir a l'*Otello* de Verdi, també a Peralada, pot comprovar ara com se'n surt l'únic tenor capaç de compaginar dramatisme i bel canto. Com afecta les seves agilitats amb Rossini el fet d'afegir personatges de Verdi al repertori?

"Em preguntava com m'afectaria, però la veritat és que és més aviat una ajuda", assegura el tenor. "L'orquestració és més present en Verdi, interactua constantment amb els altres cantants i hi ha un dramatisme físic i mental, però utilitza la mateixa vocalitat expressiva que en el bel canto, de manera que tornar a Rossini és com tornar a casa. La veu és potser una mica més grossa, però la tècnica és la mateixa".

L'únic Rossini que manté Kunde en el repertori és *Otello*, "perquè és el paper més interessant, i no per casualitat va ser escrit per a un tenor concret", explica. "De fet, tampoc no tinc altres ofertes. Bé, potser faré *Guillaume Tell*, que és un Rossini més lent... però és que tinc tants altres projectes i debuts en marxa...". Efectivament, Kunde ha incorporat Samsó en el seu historial; serà Renato des Grieux a *Manon Lescaut* i per primera vegada farà *Andrea Chenier* i *Peter Grimes*. Com

ANTONI BORILL / LICEU

A *Il pirata* en versió concert, al Liceu l'any 2013

encara l'aprenentatge de nous repertoris?

"Tinc diverses maneres de fer-ho. La música se'm fa fàcil; m'agrada aprendre l'òpera sencera abans d'anar per parts, perquè vaig ser format com a instrumentista i director, i necessito veure-la en conjunt. Però el problema quan tens tantes coses en procés és de memòria... amb el text. Per aprendre'm

MÈTODES D'APRENENTATGE

"Per la formació prèvia que tinc com a director m'agrada encarar una òpera en conjunt"

una obra m'hi estic dues o tres setmanes; per memoritzar-la, tres més, i l'acabo memoritzant als assajos. L'altre dia assajant amb Plácido Domingo em va caure una de les fitxes que duc a la butxaca dels pantalons per comprovar que vaig bé, i em va dir: 'Som els únics músics que han de memoritzar tot el que fan a l'escenari'. Bé, a les funcions no en porto, esclar". ●

JUAN DIEGO FLÓREZ

"Hi ha trucs malèfics en escena que no aplico"

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Quina coincidència! A en Gregory me l'estimo molt perquè he cantat amb ell des que vaig començar. Va estar al festival de Pesaro quan vaig fer el meu debut, va estar a l'altre repartiment de l'*Armide* de Gluck quan vaig debutar a la Scala... i aquest estiu vam fer junts l'*Otello* de Rossini amb un gran

pell de l'Edgardo a *Lucia di Lammermoor*.

"Com es va sentir al Liceu en aquest paper? Va quedar satisfet amb aquell debut, el desembre passat?", li preguntem. "Em vaig sentir molt bé, i sobretot em va omplir molt un personatge tan complet, amb aquella escena final tan emocionant. Et dona certes experiències, per això vull cantar òperes noves".

D'aquí quinze dies serà en Roméo a l'Òpera de Viena i a l'abril encarnarà per primera vegada Werther a París i, amés a més, debutarà a *Les huguenots* a Berlín. Una immersió total en l'òpera francesa. És dels que s'aprenen el nou repertori començant pel text?

"M'ho aprenc tot junt. Les òperes que ja he cantat abans les refresco directament als assajos. Les noves les vaig estudiant, però, com que sempre tinc altres òperes a fer, i també concerts, i hi ha la família i tot plegat, vaig molt just de temps. Diguem que, de les tres òperes en què debutaré, *Werther*, *Il templario*, que faré a Salzburg en concert, i *Les huguenots*, encara no he obert la partitura. Sí, sempre m'hi poso a l'últim moment".

Flórez estudia primer en solitari, al piano, i després crida un pianista per passar l'òpera un parell de cops. "Cal cantar-la per fer-te-la teva, *metterla in gola*, com diuen els italians, i també per interioritzar-la en l'àmbit dramàtic. Tot va junt. La història ajuda a posar-se a la pell del personatge, veure com et senties en la seva situació, i després cal reflexionar: tornar a la partitura i, sense cantar, analitzar cada moment".

A la pregunta de si és obsessiu aprenent, Flórez assegura que no: "Intento que sigui fresc. L'avantatge d'aprendre una cosa nova és que ho aprens amb les pautes tècniques i dramàtiques que tens ara, amb les veritats del present, perquè quan tornes al tema tens altres veritats, una altra manera potser tècnica en els detalls. És difícil fer deixar-ho estar, sempre tens aquests vicis, aquestes maneres antigues de quan ho vas aprendre".

Hi ha molts trucs per fer-se sentir per sobre dels col·legues en escena. Flórez pateix controlant la situació? "Sempre cal controlar -diu- perquè és una mica com un circ: has de saber fer malabars, és impossible deixar-se portar. Hi ha trucs malèfics, sí. He de dir que jo no els he aplicat, però sí que és cert que els cantants intenten mirar el públic, posar-se més endavant... Bé, la veu humana continua sent la mateixa, mentre que les orquestres han evolucionat. Es volen lluir, i els cantants obren la boca com si fossin peixos". ●

JAVIER DEL REAL

Juan Diego Flórez en un dels seus últims bisos amb guitarra

èxit d'en Gregory. Una persona fantàstica".

Amb rivalitat entre tenors o sense, Juan Diego Flórez no s'ha de preocupar gens ni mica per demà al vespre. Mentre que al Liceu encara hi ha algunes entrades per a les dues funcions d'aquest *Otello* en concert dirigit per Christopher Franklin, al Palau s'ha penjat el "Sold out" per sentir cantar el

A L'ÚLTIM MOMENT

"Encara no he obert la partitura de cap de les òperes en què debutaré aquest any"

tenor peruà. I no només napolitanes, com estava anunciat, sinó àries d'òperes de Mozart -un amor seu de joventut- i àries de Massenet (*Pourquoi me réveiller*, de *Werther*), i també del *Roméo et Juliette* i el *Faust* de Gounod. Sembla que l'opinió dels detractors -que consideren que és una veu massa petita per a determinats papers- no torba la seva pau respecte al seu últim debut, en la

▶ 30 Enero, 2016

CRÍTICA DE MÚSICA ▶ SIMFÒNICA

Bon concert tot i la reincidència

La Inacabada de Schubert

Obres de **Vaughan Williams**, **Beethoven** i **Schubert**. **Lali Aiguadé**, ballarina. **Julian Sicard**, acròbata. **Lorenza Borrani**, violí i direcció. **OSV**.

Palau de la Música Catalana.
Dissabte, 23-I-16.

ALBERT FERRER FLAMARICH

Bon concert de la Simfònica del Vallès tot i recaure en la *Vuitena* de Schubert com a principal reclam. La reincidència de les grans obres, la majoria escoltades les darres quatre o cinc temporades, aporta punts d'esterilitat a una formació que constantment cerca alternatives al format tradicional de concert. Quelcom que ni la menys programada *Leonora III* de Beethoven dissimulava. Per cert, discrepo de la ubicació poc llunyana donada a la trompeta fora d'escena com a recurs de «música escènica». No es va aconseguir ni el simbolisme de la simultaneïtat d'espai,

temps i acció ni la dialèctica conseqüent d'aquest efecte acusmàtic.

Schubert com a reclam

La simfonia, com l'obertura, dirigida des del primer violí per Lorenza Borrani va enfocar-se amb coherència destacant el contrast temàtic i expressiu entre els anhels d'esperança, consol, angou i cercant la tragèdia latent. Aquesta darrera sobretot amb la intervenció dels trombons (desenvolupament de l'Allegro moderato inicial).

Silencis, acords i alguns atacs durs extingits quasi en *sfumatura* emmarcaven una construcció centrada en la texturació, el color (dissonàncies, passatges de les violes, etc) i tensions canviants. Sota el seu arc, sospirs i estrenyiments —pre-txaikovskians?— prenien vida en una versió que va anar de menys a més, amb puntuals filiacions beethovenianes en l'enfocament marcial, si més no cerimonial, del

primer tema del segon moviment, el més intens i rodó del concert. Sense dubte, la varietat de figures al capdavant de l'OSV aporten una riquesa a reconèixer com s'ha comprovat amb els germans Tomàs, Lorenzo Viotti, entre altres.

Notes al programa

La inclusió de la poc coneguda i lleument impressionista *The lark ascending* del britànic Vaughan Williams va ser suggerent, més essent presentada amb una coreografia de la ballarina Laia Aiguadé. Per això és bo que la Simfònica torni a oferir notes al programa. Però perquè només centrades en Schubert des de la perspectiva històrica? I la vessant musical com a eix fonamental? Vaughan Williams, la proposta coreogràfica i Beethoven, no comentats, mereixien igual o més referències que la *Inacabada*. No hi van faltar els jocs de llums al llarg de la sessió ni les habituals Cadires de la Simfònica ■